

ЕДИ МАРИНОВ
СТУДЕНА ЗИМНА НОЩ

chitanka.info

София, 2015

Студена зимна нощ е. Пътувам. Отново. Усецането всяка нощ да пътуваш, а през деня да работиш е много особено. Интересното е, че не се изморяваш, докато не се прибереш вкъщи и не заспиш на собственото си легло — тогава умората те удря и имаш чувството, че можеш да спиш вечно.

Днес пътят е ясен — виждат се светлините на много животи, обкръжили пътя и пиещи от него своята живителна енергия така както комарът се храни с кръв от вените ни. Очите ми от своя страна изпиват тези малки островчета енергия, появяващи се тук-таме сред нощната пустота. Почти няма автомобили, а и пътят е нов — само нашите фарове се отразяват в черната му повърхност и контрастът на светлината я прави по-наситена с тъмнина от заобикалящата ни нощ, която изглежда като просто нищо.

Сам в нищото — въпреки, че около мен има доста хора, а и тече някакъв глупав филм. Аз съм се изолирал доброволно — в ушите ми звучат клавирните концерти на Рахманинов, погледът ми е забит в пустошта и търси малките следи от присъствието на човека, мислите ми се реят някъде много нависоко — отново и отново строят своите бляскави облачни кули на „ако тогава бях направил това...“ и изпадат в преизподничните селения на „дано утре не се случи това...“ — с две думи — сънувам наяве.

Точно в тези състояния започвам да си мисля, че по принцип само сънуваме — целият ни живот е мечта, химера, която някакси пълни мозъка ни с някакъв наркотик. И ни е страх да се събудим, а и тялото ни не го позволява — защото иначе ще дойде големият шок на действителността, махмурлукът на истината ще ни удари и ще ни зашемети, докато мозъкът отново подаде нужното количество приспивателно.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.